

PHILIP REEVE

AVENTURA  
GOBLINILOR



Traducere din limba engleză de Anca Papana

POLIROM  
2023

# Cuprins

Sosește un oaspete.....	9
Prințul Rhind.....	15
Lorzii Oilor .....	23
Legenda Ținutului Scufundat .....	31
Prizonierul Lorzilor Oilor.....	43
Se pune la cale un jaf.....	48
Trei se întâlnesc la lumina căcățeilor .....	53
Răscumpărarea lui Henwyn .....	68
Ecoul Elficornului.....	77
Misiunea goblinilor.....	88
Plecarea.....	101
Pădurea plină de primejdii.....	107
Cum să fii albină.....	123
Uriși în pământ .....	133
Bine n-ați venit în Ulawn .....	138
Piatra și viermele.....	145
Drumul de coastă .....	150
Chestii în conserve.....	160
Floonhaven .....	170

Cu toții pe mare.....	186
Incendiu la apus.....	199
Insula se ridică.....	211
Sensul corect.....	222
Străzile din Elfinsea.....	228
Hellesvor.....	240
Grumpling pe scară.....	254
O altă lume.....	262
Războinicii focului.....	270
Foc pe Coasta Nibbled.....	283
Flăcările din Elfinsea.....	289
Ultimul act.....	298
Drumul spre casă.....	306

— Consideră-te norocoasă. Nu uita că eu sunt mult mai scund decât tine.

Începură să înainteze cu greu de-a lungul tunelului. În lumea de deasupra era noapte, dar acolo jos, puteau să distingă drumul destul de ușor, pentru că mormanele și bălțile de caca prin care înotau anevoie răspândeau o lumină slabă. Ori era ceva cu ardeii roșii din dieta Pălăriilor Iuți, ori excrementele lor se amestecaseră cu cele luminescente ale liliiecilor orbi și albi care își aveau cuiburile în găurile din acoperișul tunelului. Ieșeau din când în când ca să-i sperie pe intruși, fâlfâind din aripile lor subțiri în fața lui Skarper sau încurcându-se în părul Zeewei.

În cele din urmă ieșiră din tunel și ajunseră în beci. Acolo, mormanele de caca erau și mai înalte.

— Îmi ajunge până la brâu! șopti Zeewa.

— Știu! Mie până la bărbie.

— Acum îmi ajunge până la piept!

— Nu mai avem mult. Uite găurile de caca, chiar deasupra noastră...

— Bleah, acum îmi ajunge până la umeri!

— Blublub blu bla..., zise Skarper.

Zeewa desfăcu funia pe care și-o înfășurase în jurul mijlocului. Avea un cârlig la unul dintre capete, pe care începu să-l învârtă în aer. Când își luă destul avânt, șuierând prin aerul împuțit, îl aruncă în sus, spre



deschizăturile întunecate din tavan, care semănau cu găurile dintr-un cașcaval foarte vechi și mucegăit.

Se auzi un clinchet ușor când cârligul atinse marginea găurii. Dar nu găsi nimic de care să se prindă și căzu înapoi în balta de dedesubt.

Zeewa, străduindu-se să nu respire, îl înșfăcă și încercă iar. Din nou, cârligul șuieră prin aer; din nou se auzi un clinchet; din nou, clipa de speranță – se va prinde oare? va ține? – și pe urmă dezamăgirea când căzu înapoi. Dar, de data asta, în locul unui pleosc, se auzi un poc și un „Au!“ înfundat.

Skarper reușise să-și scoată capul la suprafață.

— Ce-a fost asta? șuieră el.

Cu un caca strălucitor se putea obișnui, dar cu un caca *vorbitor*? Asta era de-a dreptul straniu.

— Cine-i acolo? întrebă Zeewa, ridicând sulița. În capătul celălalt al camerei, doi ochi licăriră în lumina slabă a căcăteilor.

— Sunt eu, răspunse o voce plângăcioasă. Flegg.

— Tu ești cel pe care Grumpling l-a azvârlit în gaura de caca pentru că i-a furat scobitoarea! zise Skarper.

— Doar o împrumutasem, îl lămurii Flegg cu amărăciune.

— De cât timp ești aici? întrebă Zeewa.

— De-o veșnicie! zise Flegg. Nu pot să ies! Singura ieșire e prin tunel, iar acesta duce în locuri și mai rele: peșteri pline de caca, aflate la mare adâncime. Pe-acolo sălășluiesc chestii necurate...

Se cutremură și mici valuri de duhoare se răspândiră pe deasupra mlaștinii de caca.

— Te rog, Skarper, trebuie să mă scoți de-aici.

— Noi nu ieșim, zise Skarper și arată spre tavan. Noi urcăm.

Zeewa își roti cârligul pentru a treia oară. De data asta se prinse de ceva și se ținea bine. Fata încercă funia, apoi se ridică prin gaura de caca și se întinse după Skarper.

— Hai cu noi! îi spuse Skarper bietului Flegg.

Ne poți ajuta. Apoi plecăm împreună.

— Să vă ajut cu ce? întrebă Flegg, bănuitor.

— Și noi vrem să împrumutăm ceva de la Grumpling. Presupun că vrei să te răzbuni.

— Dar Grumpling e regele turnului ăstuia, zise Flegg șovăitor.

— Nu mai avem regi, zise Skarper. Am terminat cu toate prostiile astea. E timpul să-i dea cineva o lecție lui Grumpling.

Vorbea în vreme ce se cățara pe funie, punând o mână deasupra celeilalte, până când Zeewa îl prinse și-l trase prin gaura de caca. Flegg îl privi cum dispare. Apoi strigă agitat:

— Bine! Vin! Așteptați-mă!

Camera de deasupra era aproape la fel de murdară și de împutită ca mlaștina de caca. Mormane de cărți prăfuite, furate din bibliotecile străvechi ale cetății Clovenstone, zăceau de jur împrejur, astfel încât goblinii



să le poată lua și folosi pe post de hârtie de fund, iar asta doar dacă se simțeau deosebit de civilizați. Zeewa, Skarper și Flegg își croiră drum printre tomurile putrezite, având grijă să nu se împiedice de vreunul și să plonjeze înapoi prin găurile de caca împrăștiate la întâmplare pe toată podeaua.

În cele din urmă, găsiră o ușă care dădea într-un pasaj. Urcară o scară lungă, în spirală, cu trepte de piatră tocite. Din când în când treceau pe lângă un goblin adormit. Din spatele ușilor deschise răzbăteau sforăituri.

— Unde-i dormitorul lui Grumpling? îl întrebă Skarper pe Flegg.

Era bucuros că dăduseră peste goblinul ăla micuț, murdar până-n gât de caca: avea să-i scutească de multe căutări.

— Continuă să urci, zise Flegg.

Sus, tot mai sus. La un moment dat trecură pe lângă o încăpere din care răzbăteau lumina focului și zornăitul unor zaruri. Dar ușa greoaie era pe jumătate închisă, așa că trecură tiptil pe lângă ea și urcară mai departe, neobservați de goblinii care jucau înăuntru.

În cele din urmă ajunseră la camera lui Grumpling, aflată în vârful turnului. Era un loc friguros, cu găuri mari în peretele de piatră, prin care pătrundeau lumina lunii și vântul nopții. Skarper se bucură. Lumina lunii îl ajuta să vadă pe unde merge, iar vântul, cu puțin

noroc, ar fi putut împrăștia un pic mirosul de caca. Chiar și așa, câțiva dintre gardienii lui Grumpling, care stăteau rășchirați pe podea, adulmecau aerul, pe jumătate adormiți.

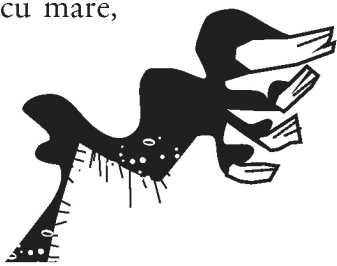
— Cine a tras un părț? întrebă unul dintre ei în timp ce Skarper sări peste el în vârful picioarelor.

Zeewa îl urmă pe Skarper în camera imensă, dar Flegg socoti că își făcuse datoria conducându-i până acolo. Așa că rămase ghemuit în cadrul ușii, privindu-i cu ochii mari și umezi în vreme ce se apropiau încet de Grumpling cel adormit.

Regele Pălăriilor Iuți nu dormea într-un cuib pe jos! Grumpling făcuse rost de un pat adevărat. Unul uriaș, cu baldachin, draperii mâncate de molii și tăblie sculptată, pe care Pălăriile Iuți fuseseră silite să-l târască până acolo, pe scările cotite și răsucite ale turnului. Stătea întins în el și sforăia, pe jumătate acoperit cu un morman de blănuri și cuverturi. De sub perna plină de cocoloașe, Skarper văzu vârful Elficornului ițindu-se în lumina lunii.

Se întoarse spre Zeewa. Fata puse sulita jos cât de încet putu și băgă mâna în geanta pe care o căra cu ea, scoțând un pergament și o bucată de cărbune. Skarper se apropie tiptil de pat. Scândurile podelei trosniră sub el, dar Grumpling nu se mișcă. Cu mare, mare grijă, ridică marginea pernei. Apoi, cu mare, mare grijă, trase afară Elficornul.

Era mai mare și mai incrustat



cu scoici, pietre și ciripede decât se așteptase. Câteva străluciră în lumina lunii ca niște pietre prețioase, ceea ce probabil și erau.

Între timp, Zeewa stătea în umbră și desena Elficornul în cel mai mic detaliu. De îndată ce termină, îi dădu desenul lui Skarper, iar el îi întinse Elficornul. Cu mare, mare grijă, strecură desenul sub pernă.

Grumpling mormăi în somn și deschise pe jumătate un ochi galben și lipsit de expresie. Apoi, Skarper șopti „Gata! Gata!” și goblinul se cufundă din nou în lumea viselor.

Dacă aveau noroc, se gândi Skarper, Grumpling urma să găsească desenul sub pernă și să creadă că e Elficornul. În cel mai fericit caz, aveau să treacă ore bune până să-și dea seama că fusese jefuit.

Bucurându-se în tăcere de cât de deștept e el și de cât de prost e Grumpling, porni spre ușă în vârful picioarelor, pe urmele Zeewei.

Dar nu îl pusese la socoteală pe Flegg. Micuța Pălărie Lute privise totul din umbră, de după ușă, și începu să strige:

— Grumpling! Te jefuiesc!

— Șșșșș! sâsâi Skarper. O să-l trezești!

— Vreau să-l trezesc! strigă Flegg cu voce pițigăiată. Trezește-te, Grumpling! Trădători! Hoți! Intruși!

Toți goblinii din cameră începură să se trezească, bâjbâind după armele pe care le lăseseră pe jos înainte să se culce. Lumina lunii lunecă pe lamele zimțate ale săbiilor vechi și pe ghimpii buzduganelor.